

Magyar–szlovák találkozó Salgótarjánban

A napokban láttam egy filmet, ami egy kapcsolatról szólt, egy házasságról, ami nem jött ki, aztán még rosszabb lett. Sok viszontagság után, amikor már kifizetés céljára volt a pár előtt, minden megváltozott. Elgondolkodtam a történeten, egyrészt, hogy a kapcsolatok milyen fontosak az életünkben, másrészt, hogy mi az, ami erőssé teszi, h

Valahogy ez jut eszembe, amikor a múlt szombat (májrcius 7-én) a Salgótarjánban megrendezett szlovák–magyar találkozóra gondoltam. A Dunamelléki Egyházterület már ötéves óta megszervezi a helyi gyülekezettel közösen ezeket a találkozókat; felvitva, hol a szlovák testvérek látnak vendégül bennünket, hol mi várjuk őket. Az idén Salgótarjánban volt a találkozó. Aki egy kicsit ismeri a várost, az tudja, hogy itt nem egyszer egy közeli kőszőlőz főt befogadó terem található, áttérve a közeli. Ezért kifelé a rőm, hogy idén sikerült találni egy eszményi helyszínt, mesés helyen, a most megújult központban, ahol egészen kényelmes körülményben tudtuk látni és egymással is együ

A szlovák elnök testvér nagyon kedves és figyelmes volt, mert prädikációjának témáját illetően igazodott a nőnaphoz. Annakról beszélt, illetve a nőkről és a feleségekről, amit az istentisztelet végén megfűszerezett egy kis meglepetéssel, az egyik legfinomabb csokoládéval, amit ajánlunkba kaptunk.

A kapcsolatok az életünkben „talán a legfontosabbak közé tartoznak. Azt hiszem, ez volt az első olyan alkalom, amikor résztvettünk egy ünnepelt. Majdnem mindenki jelen volt a Balassagyarmati, a Váci és a helyi, Salgótarjáni Gyülekezetből, a gyülekezet közösen ünnepelt, hogy egy csapatba tartozunk, és ez olyan örömteli volt.

A dőlt istentisztelet során az egyik szolgálatban „hát fel a figyelmet arra, hogy mi az, amit soha nem felejtünk el, hogy mi a feladatunk. A balassagyarmati, Váci, salgótarjáni, illetve a losonci és fellei testvérekkel együtt vállaltuk meg, mi nem tartozunk azok közé, akik maguknak szeretnének otthon világtani. Mi mindannyian azok vagyunk, akik szeretjük az emberi kapcsolatokat, ezért tudjuk, milyen jó, amikor még a barátunkat is el tudtuk látni erre a közeli istentiszteletre.

Nagy gyertya világított a szertben, és nem akartak bent maradni, hanem világítani szerettek volna. Még akkor is, ha nem egyformák, még ha más nyelvet is beszélnénk, és annyira kifelé néztek vagyunk, mint ahogy azt Ősz-Farkas Ernő testvér a dőlt istentiszteleten szívesen foglalta. Isten

különbözők között, és mi sem egyformán vizsgálunk; mások között
emeltek a közünk, mások között az általános emberek

Ahogy így

együtt voltunk, ahogy összefogtunk, még erősebb lett a fennénk, mert
erősök vagyunk az Istennel való közben. Jól volt így együtt
ünnepelni, mert az ünnep fontos része az életünknek, jól volt együtt
lenni, mert megerősített. Ezzel is azt hirdettük, azért vagyunk itt,
hogy az embereket mindig összekapcsoljuk magunk körül, és így hívjuk és
visszajelöljük őket Isten imádatára, ahogy vannak.

Á

Salgatórjani Gyülekezet